

Гра богів. Гадес і Персефона. Книга 6

КУПИТИ

Про книгу

Гадес, бог мертвих, остаточно завоював Персефону, і невдовзі вона стане повноправною королевою Підземного світу. Незабаром відбудеться весілля, тож закохані мають почуватися щасливими. Проте не всі тішаться цьому шлюбу. Розлючена Деметра насилає на Нову Грецію жахливу неgodу, наслідком якої є руйнування і людські жертви. Водночас Тесеї продовжує свою боротьбу проти богів, об'єднавшись з Тріадою, терористичною організацією, що має на меті зруйнувати Олімп. Гадес прагне за будь-яку ціну зробити Персефону своєю дружиною, але для того, щоб захистити їхнє майбутнє йому доведеться вступити в небезпечну гру з богами Олімпу.

Цю книгу присвячую своїм читачам.

Цикл про Гадеса і Персефону —
справжня мильна опера.

Рада, що ви чекали продовження.

РОЗДІЛ 1

ГАДЕС

Гадес стояв за кілька метрів від фермерського будинку, охопленого вогнем.

Від будівлі лишився самий каркас: примара оселі, що колись тут стояла, та все ж полум'я продовжувало бушувати й досі, наповнюючи нічне повітря димом і попелом. Біля його ніг — тіло немолодого чоловіка, фермера, який тут жив, із купою вогнепальних поранень на спині. Неподалік і його душа, яка, не підозрюючи, що покинула фізичне тіло, виконувала, вочевидь, звичні вечірні справи по господарству. Таке нерідко траплялося з тими, кого спіткала раптова смерть.

Старий явно такого не передбачав.

Та й не мусив. Єдиною провиною цього фермера було те, що він побачив офіютавра — чудовисько, наполовину бика, наполовину змія, яке за пророцтвом мало стати вбивцею богів. Про це хтось пронюхав і навідався до старого, видавши себе за представників влади, а, отримавши бажане, вони вбили чоловіка.

Гадес відчув збурення магії Танатоса, коли бог явився поруч нього, мов розчерк тіні, що розчинився в ночі. Його біле волосся й бліде обличчя осяювали відблиски полум'я.

Жоден не промовив і слова, та й потреби в тому не було. Тут уже нічим не зарадиш, лишилося тільки провести душу фермера до Підземного світу. Щойно він освоїться в Асфоделі, можливо, зможе розповісти їм про

те, хто його вбив, однак Гадес непокоївся, що тоді вже може бути запізно. До того часу з'являться й інші очевидці, які помітять офіютавра, і хай хто полює на нього, вони лишатимуть по собі стежку трупів, аж поки не спіймають чудовисько.

— Такі смерті я оплакую найдужче, — сказав Танатос.

— Вбивства? — запитав Гадес.

— Йому недовго лишалося ходити по землі, та все ж його життя однаково обірвали.

Гадес нічого не сказав, але теж про це думав.

Смерть цього фермера була непотрібною. Єдине, чим він міг бути корисний, — підтвердити, що офіютавр живий, проте упевнитися в достовірності цих чуток можна було й без убивства.

Хай хто це скоїв, Гадес їх знайде, і тоді на них чекатиме невідкладне й справедливе покарання.

Бог перевів погляд з полум'я на душу фермера, яка тепер нестямно намагалася увійти в охоплений вогнем хлів, неначе прагнучи дістатися до тварин, які були всередині. Проте, вони вже загинули.

— Упокой його, — сказав Гадес.

На цьому етапі свого довгого життя він рідко відчував співчуття до мертвих, але в такі миті, коли жорстокість людства проявлялася найяскравіше, тягар полегшення страждань видавався йому найважчим.

Танатос кивнув і розправив крила, а потім рушив до душі.

Гадес залишив їх наодинці й натомість пішов до широкого поля за фермерським будинком, подалі від зарева пожежі.

Зорі над головою виблискували так яскраво, що аж відкидали тіні, й Гадесова тінь поміж припорошеної снігом трави була найбільшою. Попри літню ніч, надворі стояв морозний холод: несвоєчасний дарунок від Деметри, богині родючості.

І це не випадковість.

Того вечора, коли Гадес офіційно освідчився Персефоні й вона відповіла згодою, почалася буря. Деметра оголосила війну, і негода була її зброєю, щоб їх розлучити. На перший погляд ніби й нічого страшного:

всього кілька крижаних крапель, проте це був початок чогось набагато гіршого.

Загинуть люди. Це було лише питання часу.

І що станеться тоді? Чи боротиметься Персефона за їхнє кохання? Чи поступиться матері, щоб урятувати світ?

Гадесу не подобалося, що він схилився до другого варіанта.

Він розумів, це жахлива ситуація, безвихідна. Якби Деметра справді любила доньку, то ніколи не поставила б її перед таким вибором.

Гадес усе це обмірковував, вглядаючись у небо, подумки з'єднуючи зорі в сузір'я. Знайшов обриси Кита — морського чудовиська, вбитого Гераклом; Візничого — грецького героя, якого вихвала Афіна; Овна — золотого барана, чия шерсть могла зцілити будь-яку живу істоту; й Оріона — мисливця, який насмілився виступити проти Геї, а от Тілець, сузір'я в центрі їхнього небосхилу, що колись позначало загибель офіотавра під час титаномохії, зникло.

Саме цей знак Гадес і шукав. Іліас казав правду: чудовисько воскресило. Не те щоб Гадес не повірив сатиру, але часом чутки — це лише чутки.

— *Кляті мойри*, — буркнув він і мав повне право лихословити про сестер. Лахесіс, Клото та Агропа свідомо підлаштували це воскресіння. Гадес знав, що це сталося лише тому, що він убив Бріарей, одного з гекатонхейрів, сторуких велетнів, які допомогли олімпійцям під час титаномохії. Гера, богиня шлюбу, скористалася нагодою помститися велету, який допоміг Зевсу втекти з пут, коли разом з Аполлоном та Афінною намагалася скинути його з трону.

«*Душа за душу*», — сказали мойри.

Від згадки про те, як помер Бріарей, Гадесу кольнуло в грудях. У тій миті не було ні шкодування, ні благання, ні гніву, лише миротворене прийняття. Можливо, саме це й найгірше: те, що велетень йому вірив і вважав, що настав його час, а не що на смерть його прирекла інша богиня.

Ще тоді, коли Гадес узяв Бріарей за руку й витягнув його душу з тіла, наче відколотий уламок п'єми, він знав, що це матиме далекосяжні наслідки, поза межами навіть плетива мойр, бо ж щойно Зевс та Бріарєєві

брати, Гієс і Котт, дізнаються, що він скоїв, Гадес уже не матиме їхньої підтримки чи союзництва. Не те щоб він вірив, ніби хтось із братів став би на його бік, зрадивши Зевса. Не він врятував їх з темряви Тартару. Та все ж вони були союзниками олімпійців у війні проти титанів і допомогли скинути старших богів у глибини Тартару. Гадес не сумнівався, що зрештою муситиме виступити проти Зевса, тим паче з огляду на їхні заручини з Персефоною. І коли дійде до справи, він вже не зможе розраховувати на допомогу двох велетів. Хоч і дорікнув би їм у тому.

За відданість Гадес віддячив їм стратою брата.

Рекомендована література

Доторк злості. Гадес і Персефона. Книга 5

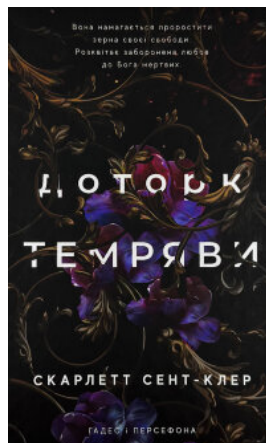

Моє темне бажання.
Дорога темного принца. Книга 2

Гра відплати. Гадес і Персефона. Книга 4

Тобі боляче?

Доторк темряви. Гадес і Персефона. Книга 1

Звабліві речі

Перейти до категорії
Фентезі

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ